

เคล็ดลับในการรับพระพร

โดย : สมศักดิ์ ชูสงฆ์

จาก : พระคริสตธรรมประทีป ฉบับที่ 205 ปีที่ 39 พฤศจิกายน –

ธันวาคม 1988

ก่อนที่ผมจะเริ่มเขียนคอลัมน์นี้ อยากจะตั้งคำถามสำหรับผู้อ่านสัก 3 ประการ คือ

1. อะไรที่เป็นอุปสรรคต่อพระพรของพระเจ้า
2. เราจะมีวิธีการเพิ่มเติมพระพรได้อย่างไร
3. อะไรคือเป้าหมายในการรับพระพร

ในพระธรรมกิจการ 18:24-28 ได้บันทึกถึงชายหนุ่มคนหนึ่งชื่ออปอลโล เขาเป็นคนที่มีความไว้วางใจในพระเจ้า มีใจกล้าหาญในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ มีใจร้อนรนเป็นพยาน เขามาจากเมืองเอเฟซัสในแคว้นเอเชียไมเนอร์ มีมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ที่ อปอลโลคงจะเรียนสำเร็จจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ สถาบันได้ฝึกฝนให้เขาเป็นคนที่มีความเชี่ยวชาญทางการพูด

แต่การมีสำนวนโวหารที่ดีมิใช่เป็นทางแห่งการที่จะได้รับพระพรจากพระเจ้า แม้ว่า เขาจะมีใจกล้า ร้อนรน มีความรู้สูงแต่นั้นมิใช่เป็นแหล่งกำเนิดแห่งพระพรของพระเจ้า แต่คำตอบอยู่ในข้อที่ 24 กล่าวคืออปอลโลมีความชำนาญมากในทางของพระเจ้า พระวาทะเป็นรากฐานในชีวิตของเขา

พระวาทะของพระเจ้าเป็นที่มาแห่งแหล่งพระพรนานาประการในชีวิตของเราในโลกนี้ ผมเคยคิดว่า ไม่น่าจะมีพระวาทะของพระเจ้ามากมายขนาดนี้ เพียงพระคัมภีร์ใหม่เล่มเดียว ก็น่าจะมีพอแล้ว อ่านก็แทบจะไม่จบ (บางคนแทบจะไม่ได้อ่านด้วยซ้ำไป) แต่นี่มีทั้งพระคัมภีร์เดิมที่หนาเตอะยากที่จะอ่านให้จบ ทำไมพระเจ้าจึงให้คนของพระองค์เขียนไว้มากมายอย่างนั้น

คำตอบก็คือ ที่พระเจ้าทรงเขียนมากก็เพราะว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่พูดมาก ที่พูดมากก็เพราะพระองค์ทรงรักเรามาก พระองค์ไม่อยากจะให้เราทั้งหลายมีข้อแก้ตัวเมื่อกระทำผิดลงไป เขาจะปฏิเสธว่า “ผม/ดิฉันไม่รู้” ไม่ได้ เพราะพระคัมภีร์บ่งบอกไว้แล้ว

พระวาทะของพระเจ้าเป็นอาหารที่หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของเรา พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หาไม่ได้ จะต้องบำรุงด้วยพระวาทะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์พระเจ้า” (มัทธิว 4:4) ลองคิดถึงลูกครับ เมื่อพระเยซูทรงเผชิญการทดลองอยู่ในถิ่นทุรกันดาร มารได้ทำการล่อลวงพระองค์ถึง 3 วิธีด้วยกันแต่สังเกตไหมว่าพระเยซูคริสต์ไม่เคยเปลี่ยนวิธีการสู้รบกับมารเลย

พระองค์ใช้เพียงวิธีเดียวเท่านั้นคือ “พระวณะของพระเจ้าตรีศวาอย่างนี้” ด้วยคำตอบของพระองค์ทำให้ซาตานพ่ายแพ้อย่างยับเยิน

เราพบความจริงว่า มารซาตานก็มองเห็นความสำคัญของพระวณะของพระเจ้านั้นศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ เพื่อจะไม่เชื่อพระคัมภีร์ มันศึกษาเพื่อจะเอามาต่อสู้กับคริสเตียน และทำลายงานของพระเจ้าให้ย่อยยับไป ซาตานให้พระวณะกับพระเยซูคริสต์ มันบอกว่า “โคดลงมาจากหลังคาพระวิหารซี เพราะมีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่าทูตสวรรค์จะประคองท่านไว้ มิให้เท้าของท่านกระทบหิน”

ซาตานมันพูดความจริงจากพระวณะของพระเจ้า แต่พระเยซูคริสต์ตอบมันว่าอย่างไร “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า” (ดู มัทธิว 4)

ท่านผู้อ่านลองคิดดูซิครับ ถ้ามารซาตานมันรู้พระคัมภีร์อย่างมากแล้ว แต่คริสเตียนไม่รู้พระคัมภีร์ คริสเตียนก็จะมีโอกาสพลาดล้มได้ง่ายที่สุด และอาจจะใช้พระวณะอย่างผิด ๆ ได้ด้วย นี่เป็นเหตุทำให้คริสเตียนหลายคนติดเหล้า สูบบุหรี่ เขาอ้างว่าพระคัมภีร์สนับสนุนให้เขาดื่มเหล้าเพราะเปาโลสั่งที่โมเรียวว่าต่อไปอย่าดื่มแต่น้ำ ให้ดื่มเหล้าองุ่นด้วย ทำไมคริสเตียนจึงอ้าง พระคัมภีร์ตอนนี้ ก็เพราะเขาไม่เข้าใจในพระวณะของพระเจ้า เมื่อไม่เข้าใจก็ดำเนินชีวิตที่พลาดจากน้ำพระทัยของพระเจ้าและหลงเงินไป

หากว่าซาตานรู้พระคัมภีร์มากมายแต่คริสเตียนไม่รู้ เราก็จะต่อสู้กับมันยากบางครั้ง เราอ่านพระคัมภีร์นิด ๆ หน่อย ๆ พอเป็นกระสาย เปรียบเหมือนกับเวลาที่เรากลับในสงคราม เรามีเพียงปืนแก๊ป ส่วนศัตรูของเรามีปืนกลมือ ก่อนที่เราจะยิงแต่ละนัดก็มัวมานั่งอัดดินปืน มารมันรัวเอ็ม.16 ใส่จนเราพรวน

พระเยซูคริสต์ทรงรักพระวณะของพระเจ้า พระองค์ศึกษาและดำเนินชีวิตอยู่ในพระวณะนั้น ถ้าเปรียบเทียบให้ชัดเจนก็คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเหมือนนายช่างและพระวณะเป็นเหมือนอุปกรณ์ที่นายช่างจะนำมาในการก่อสร้างชีวิตของเรา จนกว่าเราจะมีพระลักษณะเหมือนดังพระเยซูคริสต์ ยิ่งเราได้รับการสร้างมากเท่าไร เราก็จะได้รับ “การอวยพระพร” มากเท่านั้น

ดูตัวอย่างจากชนชาติอิสราเอล พระคัมภีร์บอกว่า เมื่อพวกเขาเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน เขาจะพบกับน้ำผึ้ง และน้ำนมบริบูรณ์ แต่เมื่ออิสราเอลไม่ยอมเชื่อฟังแผ่นดินแห่งน้ำผึ้งและน้ำนมก็กลับกลายเป็นทะเลทรายไป

ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเรามีอิทธิพลเหนือธรรมชาติ ถ้าหากว่าฝ่ายวิญญาณเราดี ดำเนินชีวิตกับพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอชีวิตของเราก็จะเต็มล้นไปด้วยพระพร แต่ถ้าชีวิตของเราไม่ได้ติดสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า แน่นอนที่เดียวธรรมชาติก็จะกลายเป็นศัตรูของเรา สิ่งแวดล้อมจะไม่สามารถเอื้ออำนวยแก่ชีวิตของเราได้

พระวณะของพระเจ้าเป็นแหล่งกำเนิด และเป็นต้นตอบังเกิดแห่งพระพรนานัปการ พระพรของพระเจ้ามีอยู่ 2 ด้านกล่าวคือ

- (1) พระพรฝ่ายจิตวิญญาณ
- (2) พระพรฝ่ายเนื้อหนัง

บางคนต้องการได้รับเฉพาะพระพรฝ่ายเนื้อหนัง ต้องการความอุดมสมบูรณ์ความมั่งมีศรีสุข การอยู่ดีกินดี ความอบอุ่นทางด้านร่างกาย ผมงกล้าบอกตรง ๆ ว่าความคิดอย่างนี้เป็นสิ่งที่ผิด เราจะต้องแสวงหาพระพรฝ่ายจิตวิญญาณก่อนที่จะแสวงหาพระพรฝ่ายเนื้อหนัง ขอพระเจ้าทรงช่วยเราทุกคนที่จะมองเห็นความสำคัญในจุดนี้

ในพระธรรมโยฮันบพที่ 15 บอกอย่างชัดเจนว่า ถ้าพระวณะของพระเจ้าฝังอยู่ในเรา เราจะหลุดของสิ่งใดก็จะได้รับสิ่งนั้น พระวณะของพระเจ้าเป็นรากฐานแห่งพระพร อนึ่ง พระวณะของพระเจ้าจะเป็นเกราะป้องกันชีวิตของเรามีให้กระทำความผิดพลาด ในพระธรรมสุภายิตบพที่ 4 บอกว่า จงระวังและรักษาใจของท่าน ด้วยการระวังระไวรอบด้าน “เพราะชีวิตเริ่มต้นมาจากใจ”

ในพระธรรมสดุดี 119 บอกให้คริสเตียนระแวงระวังที่จะทำตามพระวณะของพระเจ้า ข้อที่ 11 บอกว่า “ข้าพระองค์ได้สะสมพระคำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” พระคัมภีร์บอกต่อไปอีกว่า พระวณะของพระเจ้าเป็นเหมือนโคมสำหรับเท้า พระวณะของพระเจ้าเปรียบดังหมอนที่จะทาบตีจิตใจที่แข็งกระด้างของเราให้อ่อนลง พระวณะของพระเจ้าเป็นเหมือนดาบที่จะทิ่มแทงทะลุเข้าไปถึงส่วนลึกแห่งจิตใจที่บาปหนาสาหัสของเรานอกจากนั้น พระวณะของพระเจ้ายังอ่อนหวานเหมือนดั่งน้ำผึ้ง

โดยปกติมนุษย์เราไม่ค่อยมองเห็นความสำคัญของพระวณะ ดูตัวอย่างจากชีวิตของซาอูล เมื่อเขาได้รับการเจิมจากซาอูเอลให้เป็นกษัตริย์ปกครองเหนืออิสราเอล แต่แม้ว่าชีวิตของซาอูลจะได้รับการเจิม แต่เขามีได้มีการเปลี่ยนแปลงอันใดเลยจากพระวณะ แต่วันหนึ่งพระองค์ได้มีโอกาสเผยพระวณะชีวิตของพระองค์ก็แปรเปลี่ยนไปทันทีทันใด พวกเราก็เช่นเดียวกัน เมื่อไหรงี้ตามที่ได้รับสัมผัสจากพระวณะ ชีวิตของเราจะเปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือทันที

พี่น้องคริสเตียนที่รัก พญามารซาตานไม่ต้องการให้คริสเตียนได้มีโอกาสรับพระพรจากพระวณะของพระเจ้า มันเพียรพยายามทุกวิถีทาง ที่จะให้เราเพิกเฉยละเลยต่อการอ่านพระคัมภีร์และการฟังเทศนา หรือการศึกษาพระวณะของพระเจ้าลองสังเกตดูซิว่า มีหลายครั้งที่เคย ที่เราตั้งใจจะใช้เวลาอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานแต่ก็มีเรื่องควานถูกฉีกเกิดขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อนั้น เป็นกิจการของมารที่ขัดขวางคนของพระเจ้ามิให้รับพระพร เมื่อเราไม่มีโอกาสได้รับพระวณะเราก็จะแคระแกร็นฝ่ายจิตวิญญาณ

ขอให้จำไว้ว่า พระเจ้าทรงเรียกเราทั้งหลายทุกคนมาเพื่อจะ “รับพระพร” มิใช่เป็นพระเพลิง เราจะเป็นพระพรไม่ได้ ถ้าหากเราไม่ได้รับพระพรเสียก่อน คนที่มีอยู่เท่านั้นที่จะให้แก่คนอื่นได้ พระพรเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบรรดาลูกของพระเจ้า

ในกัณฑ์การวิภทท์ที่ 21-22 เป็นเรื่องของชายคนหนึ่งชื่อบาลาอัม วันหนึ่งกษัตริย์แห่งโมอับก็บอกแก่บาลาอัมว่า คนอิสราเอลยกกองทัพมาจำนวนหิมาทีเดียว ถ้าพวกนี้ยกกองทัพมาเมื่อไหร่ เราจะต้องพ่ายแพ้อย่างราบคาบ กษัตริย์โมอับชื่อว่าบาลาคูร์ว่าบาลาอัมมีของประทานในการให้พรและแข่งสาป ก็เลยจ้างบาลาอัมไปแข่งสาปคนอิสราเอล

ตอนแรกบาลาอัมรู้สึกเกรงใจพระเจ้าไม่ยอมไปแข่งสาปชนชาติอิสราเอล แต่เมื่อถูกรบเร้าหนัก ๆ เข้า และทนต่อความเย้ายวนของเงินทองที่กษัตริย์จ่ายให้ไม่ไหว ก็เลยตกลงเปลี่ยนใจไปแข่งสาป เมื่อขึ้นไปถึงบนภูเขา บาลาอัมก็บอกแก่บาลาคูร์ให้สร้างแท่นบูชาและฆ่าสัตว์ถวาย เมื่อถวายบูชาเสร็จแล้ว บาลาอัมก็ออกไปและกล่าวคำ “อวยพรแก่อิสราเอล”

บาลาคูร์เป็นพินเป็นไฟทีเดียวจ้างให้มาแข่งสาปกลับมาอวยพรเสียนี้ บาลาอัมบอกว่า พระเจ้าทรงให้ผมมาอวยพระพรจะให้ผมขัดขึ้นด้วยการแข่งสาปได้อย่างไรบาลาอัมเสนอว่า เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ขอให้สร้างแท่นบูชาขึ้นใหม่อีกทางด้านหนึ่งของภูเขา บางทีอาจจะแข่งสาปอิสราเอลได้ พอได้สร้างแท่นบูชาเสร็จและถวายสัตว์บูชาบาลาอัมก็ออกไปเยหน้าคูแล้ว ก็กล่าวคำอวยพรแก่ชนชาติอิสราเอลอีก บาลาคูร์รีวขนาดหนัก แต่บาลาอัมตอบว่า “ชนชาติอิสราเอลเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้เพื่อจะรับพระพร ใครจะบังอาจไปแข่งสาปพวกเขาได้”

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 50 ฉบับที่ 266 มกราคม – กุมภาพันธ์ 1999, หน้า 86-88.